

A tó legendája

A Gyilkos-tónál tett kirándulásunk során nem csak a tó kialakulásának igaz történetét hallhattuk. Idegenvezetőnk elmesélte a nép által szájról-szájra járó mondát is. Nem volt ez meglepő, hiszen irodalomból tanultuk, hogy a természeti jelenségekhez, helyekhez népmondák kötődnek.

Élt valamikor Gyergyó környékén egy csodaszép lány, Fazekas Eszter. Haja kökényfekete volt, szeme szürkészöld, alakja, mint a szélben hajladozó büszke jegenye. Egy napsütéses júliusi délelőtt Eszter elment a szentmihályi vásárba. Ott találkozott egy olyan daliás legénnyel, aki két karjának szorításával kipréselte a medvéből a szuszt, és aki a legszívhezszólóbban furulyázott az egész környéken, de tudott házat ezeremesterkedni és szekeret faragni is. Ahogy a szemük összeillant - és mert a szerelem hirtelen jön, és szíven üt, mint a villám - megszerették egymást. A fiú égszínkéek selyemkendőt vásárolt Eszternek a tükrös pogácsa mellé és megkérte, hogy legyen a mátkája.

Az esküvőre nem kerülhetett sor, mert a legényt elvitték katonának. A lány hűségesen várta kedvesét. Esténként, amikor a nap a hegyek mögé ereszkedett, agyagkorsójával kiment a fenyvesek alá a csobogóhoz és ott sóvárgott órákon át szíve választotta után. Még a közeli hegyeknek is meglágyult a szíve a sóhajtozásaitól, fájdalmas szép énekétől.

Történt azonban egyik vasárnap délután, hogy meglátta Esztert arra jártában egy zsványvezér. Nyergébe kapta a gyönyörű lányt és elvágatott vele, mint a szélvész a Kis-Cohárdhoz, az ezerarcú sziklák közé, ahol tanyája volt. Aranyát, ezüstjét ígerte Eszternek, gyémántos palotát akart építeni, csakhogy megszeresse. A fiatal lány nem viszonzta a zsvány szerelmét. Régi mátkáját várta vissza, amikor felkelt a nap, és akkor is, amikor lehunyta szemét a világ. Ennek láttán feldühödött a zsvány és kényszeríteni akarta Esztert, hogy legyen a felesége. Eszter a néma szemtanúkhöz, a hegyekhez kiáltott segítségért. Sikolyát megértették a sziklák és ezen a júliusi éjszakán eget-földet rázó mennydörgéssel válaszoltak. Zuhogott az eső, a cikázó villámok megvilágították a koromsötét éjszakát.

Hajnaltájban hatalmas robajjal óriási szikladarabok zuhantak a mélybe, és az iszonyatos földindulás maga alá temetett mindent, a lányt, a zsványt, sőt meg a pásztort is nyájastól, aki a szembe levő hegyoldalban legeltetett. Július utolsó vasárnapjának hajnalán, a nap első aranyló sugarai bevilágították a sziklával borított vidéket. A völgyet, ahol tegnap még kristálytisztá vizével a Vereskő-patak csobogott, teljesen elzárta a leomlott hegyoldal. Amikor a megáradt patakok zavaros vize elérte a sziklagát tetejét, megfojtotta a füveket, bokrokat és megölte a fákat.

A keskeny völgy helyén tó keletkezett, amelynek vizéből máig is kiállnak a fenyőerdő maradványai. A környék pásztora Gyilkos-tónak nevezték el ezt a tavat. Így lett a hegy halálából az élet vize. Ha napsütésben belenézel a tó vizébe, Eszter szürkészöld szemei tekintenek szelíden vissza.

A nép ajkán ez a szép, szomorú történet él. S ahogy felnéztünk a sziklákra, egy pillanatra mintha a zsványvezér alakját láttuk volna.

Szakály Illés Jonatán 8.b

Landorhegyi Sportiskolai Általános Iskola